

Resolució 771/2019, de 4 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 726/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida

Informació reclamada: Subministrament elèctric a llars vulnerables.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La legislació de règim local regula en termes substancialment diferents les sol·licituds d'informació pública i les preguntes que poden presentar o formular els membres de la Corporació. Mentre que l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, regula el dret dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat, el seu dret a formular precs i preguntes és regulat per l'article 105 de la mateixa norma, que en el cas de l'Ajuntament de Lleida és desenvolupat amb un cert detall per l'article 5.2.7.2 del seu Cartipàs municipal, que és precisament el precepte invocat en la motivació de la Reclamació. I és que mentre que el dret a la informació municipal regulat per la legislació de règim local té exactament la mateixa naturalesa que el dret d'accés a la informació pública regulat per l'LTAIPBG, de manera que el seu objecte és la informació que es troba en poder de l'Administració, tal com és definida per l'article 2.b LTAIPBG, els precs i preguntes són iniciatives de control del govern local de naturalesa diferent, que tenen per finalitat no l'obtenció d'informació, sinó conèixer el capteniment municipal sobre un determinat assumpte o, en el cas dels precs, sovint impulsar actuacions determinades. En aquestes circumstàncies, aplicar la garantia de la Reclamació davant la GAIP, que ha estat instituïda per garantir l'accés a la informació, a iniciatives de naturalesa diferent, com són les preguntes dels i les electes locals, a més de no tenir un fonament jurídic prou clar, podria resultar distorsionador de la dinàmica del debat polític habitualment inherent a les preguntes i estar lluny de la funció institucional i de les competències i habilitats d'aquesta Comissió de garantia.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Subministrament elèctric. Pobresa energètica. Reclamació contra silenci. Preguntes al govern. Informació pública. Dret d'accés.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 726/2019, presentada per un regidor en representació del Grup Municipal Socialista (GMS) contra l'Ajuntament de Lleida, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de setembre de 2019 el GMS *presenta a la Presidenta de la Comissió Informativa per les Polítiques de Gestió dels Drets de les Persones les preguntes següents: 1. Quines seran les accions que es portaran a terme des del govern municipal amb referència al burofax rebut per part*

d'Endesa on es demanava que els ajuntaments paguessin la meitat del deute?. 2. Quants informes des de serveis socials s'han elaborat en els darrers dos mesos per evitar el tall de subministrament?.

3. La Reclamació indica que l'Ajuntament no hauria contestat les preguntes anteriors i comenta que no sempre compleix els terminis establerts per l'article 5.2.7.2 del seu Cartipàs municipal.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. Per la seva banda, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions si no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, fet que aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són

a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Per tant, l'exercici del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat, regulat per la legislació de règim local, també podria tenir empara davant la GAIP, si bé tot aplicant preferentment la regulació específica (la de règim local) i supletòriament la de transparència i accés a la informació pública.

En aquest cas, però, no estem davant d'una Reclamació en relació amb una sol·licitud prèvia d'accés a la informació pública, sinó d'un procediment iniciat a partir d'una iniciativa de naturalesa jurídica diferent. L'acció del GMS indicada a l'antecedent 2 i aportada pel mateix grup reclamant com a objecte de la Reclamació no es defineix com una sol·licitud d'informació pública, sinó com una pregunta a la Presidenta d'una Comissió informativa municipal.

La legislació de règim local regula en termes substancialment diferents les sol·licituds d'informació pública i les preguntes que poden presentar o formular els membres de la Corporació. Mentre que l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMLRC) aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, regula el dret dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat, el seu dret a formular precis i preguntes és regulat per l'article 105 de la mateixa norma, que en el cas de l'Ajuntament de Lleida és desenvolupat amb un cert detall per l'article 5.2.7.2 del seu Cartipàs municipal, que és precisament el precepte invocat en la motivació de la Reclamació.

I és que mentre que el dret a la informació municipal regulat per la legislació de règim local té exactament la mateixa naturalesa que el dret d'accés a la informació pública regulat per l'LTAIPBG, de manera que el seu objecte és la informació que es troba en poder de l'Administració, tal com és definida per l'article 2.b LTAIPBG, els precis i preguntes són iniciatives de control del govern local de naturalesa diferent, que tenen per finalitat no l'obtenció d'informació, sinó conèixer el capteniment municipal sobre un determinat assumpte o, en el cas dels precis, sovint impulsar actuacions determinades. En aquestes circumstàncies, aplicar la garantia de la Reclamació davant la GAIP, que ha estat instituïda per garantir l'accés a la informació, a iniciatives de naturalesa diferent, com són les preguntes dels i les electes locals, a més de no tenir un fonament jurídic prou clar, podria resultar distorsionador de la dinàmica del debat polític habitualment inherent a les preguntes i estar lluny de la funció institucional i de les competències i habilitats d'aquesta Comissió de garantia.

Aquestes consideracions són independents de l'objecte de les preguntes en relació amb les quals es presenta la Reclamació. En aquest cas se'n formulen dues, la primera de les quals manifestament no

demana informació pública, sinó el capteniment municipal sobre una qüestió determinada. Però encara que ambdues demanessin informació, més que el capteniment municipal, si han estat formulades com a preguntes i no com a sol·licituds d'informació, el procedent és aplicar-les el règim jurídic de les preguntes, que no inclou els mecanismes de garantia instituïts per a l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública.

En base a aquesta mena de consideracions, i a partir de la Resolució 66/2017, de 22 de febrer, sobre diverses reclamacions acumulades, la GAIP ve inadmetent les reclamacions d'electes locals que tenen per objecte precís o preguntes, i no sol·licituds d'informació pública, i és procedent inadmetre aquesta Reclamació, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2019, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 726/2019 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.